

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 2.Pf.20.829/2021/4.

A felperes:

felperes, felperes címe.

A felperes képviselője:

Dr. Czeglédy és Társai Ügyvédi Iroda, ügyvéd címe, ügyintéző: dr. Fodor Tímea ügyvéd

Az alperesek:

I.r. alperes, I.r. alperes címe. - I. rendű alperes

II.r. alperes, II.r. alperes címe. - II. rendű alperes

Az alperesek képviselője:

Nagy János Ügyvédi Iroda, ügyvéd címe., ügyintéző: dr. Nagy János ügyvéd – az I. és II. rendű alperesek képviselőjében

A per tárgya: sajtó-helyreigazítás

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 15.P.21.989/2021/9.

í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a II. rendű alperest, hogy fizessen meg 15 napon belül a felperesnek 6.000 (hatezer) forint + áfa másodfokú perköltséget, továbbá a Magyar Államnak külön felhívásra 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az I. rendű alperest, hogy az általa szerkesztett [www.portál](https://www.portál/link) internetes portálon dátum napján „cikk címe” címmel megjelent és a <https://www.portál/link> linken elérhető cikkhez kapcsolódóan tegye közzé az alábbi helyreigazító közleményt – a sérelmezett médiatartalomhoz hasonló módon és terjedelemben, közvetett és/vagy közvetlen kommentár és fénykép nélkül – 5 napon belül, a cím alatt, a lead felett legalább 30 napig, illetve amíg az eredeti kifogásolt cikk elérhető és a www.portál kezdőoldalának legelején ugyanolyan módon, ugyanakkora betűméretben és ugyanolyan betűtípusban ahogy a sérelmezett cikk címe a kezdőoldalon megjelenítésre került, jelenjen meg 24 óra időtartamban az alábbi cím, amelyre kattintással az eredeti cikk és az abban foglalt helyreigazító közlemény közvetlenül elérhető: „Helyreigazítás: felperesről valótlanúságot állítottunk”.

„Helyreigazító közlemény: dátum napján a www.portál online felületünkön közzétett, „cikk címe” című online cikkünkben valótlanul állítottuk, hogy felperes ittás volt a kampányrendezvényén. Ezzel szemben a valóság az, hogy felperes egy földön heverő ásványvizes üvegben botlott meg.”

Kötelezte a II. rendű alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 60.960 forint perköltséget, és az államnak – a Nemzeti Adó- és Vámhivatal útján– térítsen meg 36.000 forint le nem rótt eljárási illetéket.

[2] Határozatának indokolásában ismertette Magyarország Alaptörvényének IX. cikk (1), (2) és (4) bekezdését; a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 4. § (1) bekezdését, 10. §-át, 12. § (1) és (2) bekezdését; a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 495. §-ának (1) és (2) bekezdését; a Kúria Polgári Kollégiumának PK 12. számú állásfoglalása I-III. pontjait, a PK 14. számú állásfoglalását; az Alkotmánybíróság 13/2014. (IV. 18.) és a 34/2017. (XII. 11.) AB határozatát.

[3] Megállapította a közlés tárgya és a felperes személye alapján, hogy a perbeli sajtóközlemény közügyekben történő megszólalásnak minősül. Annak tárgya nem politikai vita, hanem a közszereplő felperes emberi méltóságából fakadó becsülete, hírneve, amely a véleményszabadság és így a közügyeket érintő szólás alkotmányosan igazolható korlátját jelenti.

[4] Kifejtette, hogy a közlemény által állított esemény valósága – a bizonyíthatósági teszt alkalmazásával – bizonyítható lett volna, így az tényállításnak minősült. A közleményben használt kifejezések szövegösszefüggésükben történő vizsgálata és a közfelfogás szerint is a kampányrendezvényen részegen dülöngélés és a fényes nappal is hullarészeg kifejezések tényállítást fogalmaznak meg a felperes ittasságáról. Álláspontja szerint azok nem minősülnek politikai tárgyú véleménynyilvánításnak.

[5] Kifejtette, hogy a kifogásolt tényállítás valóságát az azt híresztelő sajtószerv volt köteles bizonyítani, függetlenül attól, hogy más sajtószerv közleményét vette át. Megállapította, hogy az alperes bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget, bizonyítás lefolytatására irányuló indítványt sem terjesztett elő a perben. Utalt arra is, hogy a cikkbe ágyazott videófelvétel csak a felperes megingását igazolta, nem az ittasságát.

[6] A helyreigazítás szövegét és a közzététel módját a kérelem és az ellenkérelem korlátai között belátása szerint állapította meg, akként, hogy abból kitűnjön, a kifogásolt sajtóközleménynek mely tényállítása volt valótlan, illetve melyek a való tények.

[7] A perköltség viselésére a II. rendű alperest kötelezte a Pp. 83. § (1) bekezdése és 101. § (1) bekezdése, a 32/2003. (VIII. 22.) IM. rendelet 3. § (2) bekezdése és 4/A. §-a, valamint a 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 2. és 3. §-a alapján.

[8] Az elsőfokú ítélettel szemben az alperesek éltek fellebbezéssel, amelyben annak megváltoztatását és a felperes keresetének elutasítását kérték.

[9] A másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét a Pp. 369. § (3) bekezdésének c) és d) pontjaiban foglaltakra alapították.

[10] Fellebbezésük indokaként fenntartották az érdemi ellenkérelmükben foglaltakat, amely szerint a korábbi években a közéleti diskurzus tárgyát képezte a felperes esetleges túlzott alkoholfogyasztása. A felperes által sérelmezett közlés ezen előzmények és a cikkben szereplő videófelvétel alapján levont véleménynyilvánításnak, értékítéletnek tekinthető, erre tekintettel pedig helyreigazításra kötelezésnek nincs helye.

[11] Utalt a Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.490/2021/4. számú ítéletében foglaltakra, miszerint „az Emberi Jogok Európai Bíróságának felfogása szerint amennyiben egy állítás igazságtartalma legalább részben ellenőrizhető, igazolható, akkor tényállításról van szó. A határeseteket az ún. értékítélettel terhelt tényállítások jelentik, az EJEB gyakorlata szerint azonban ezek is a vélemény szabadság magas szintű védelmét élvezik. A vélemény szabadság oltalma alatt állnak az erős, túlzó jellegű kritikát megfogalmazó és a polemikus stílusban megírt, ámde vékony ténybeli alapokon nyugvó értékítéletek is.”

[12] A perbeli esetben az értékítélet alapjául szolgáló vékony ténybeli alap megállapítható.

[13] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és a II. rendű alperes másodfokú perköltségben marasztalását kérte.

[14] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a rendelkezésére álló tényeket helyesen értékelve és a vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket megfelelően alkalmazva hozta meg ítéletét.

[15] Az alperesek által a fellebbezésben hivatkozott EJEB gyakorlat alapján sem következik az, hogy a perbeli ügyben a sérelmezett közlések értékítéletnek, véleménynyilvánításnak minősülnek. Jelen esetben olyan állításokról van szó, amelyek igazságtartalma ellenőrizhető, igazolható, az I. rendű alperes egyértelműen megfogalmazott állításként közölte a sérelmezett kijelentéseit részszegségről a kampányrendezvényen három helyen a cikkben.

[16] Az I. rendű alperes nem latolgatás szintjén kezelte az ittas állapotát, hanem a cikkének egésze ezen állításról szólt, amit az I. rendű alperes a kivágott három másodperces videórészlettel igyekezett alátámasztani. A kivágott három másodperc azonban nem alkalmas annak alátámasztására, igazolására, de még vélemény megformálására sem, hogy ittas volt, „hullarészegen dülöngélt” a kampányeseményen.

[17] Kifejtette, hogy a megvágott videórészletet nem fenntartásokkal kezelte az I. rendű alperes, hanem állításának bizonyítékaként hivatkozott rá, ezzel is azt a tartalmat erősítve az olvasókban, hogy a cikk közlése valós, olyannyira, hogy még felvétel is van róla. Ekként – a cikket átlagolvasói mércével értékelve – az írás tényszerűen azt állítja, hogy hullarészeg volt az eseményen. A társadalomnak nem fűződik érdeke a hamis hírek terjesztéséhez, a valótlan tényállításokat még közéleti szereplőként sem köteles tűnni, mert

közéleti vitát lefolytatni csak valós ténybeli alapon lehet (Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.657/2018/8.).

[18] Az alperesek fellebbezése nem megalapozott.

[19] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el. A felülbírálat során a Pp. 380. §-ában megjelölt, az elsőfokú ítélet kötelező hatályon kívül helyezésére okot adó körülményt nem észlelt, így – az elsőfokú ítélet megváltoztatására irányuló fellebbezési kérelemre tekintettel – a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján az ügy érdemében döntött. A felülbírálati jogkörét a Pp. 370. § (1) bekezdésének megfelelően a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között gyakorolta.

[20] A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság ítélete az irányadó anyagi jognak megfelel, a megállapított tényekből az elsőfokú bíróságtól eltérő jogi következtetés nem vonható le, felülmérlegelésnek nincs helye. Erre tekintettel az elsőfokú ítéletet – helyes indokai alapján – a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[21] A fellebbezésben írtak alapján a másodfokú bíróság az alábbiakra mutat rá.

[22] Helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a közszereplő felperes kampányrendezvényen tanúsított magatartása, esetleges alkoholos állapota közérdeklődésre számot tartó kérdés, amely társadalmi vita tárgyát képezheti. Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság azt is, hogy a sérelmezett, a felperes „hullarészeg” állapotára vonatkozó kijelentés igazságtartalma – figyelemmel az Emberi Jogok Európai Bíróságának felfogására – ellenőrizhető és igazolható, így az tényállításnak minősül.

[23] Tényállítást vélemény is tartalmazhat, hiszen a tények alapján tényekre vont következtetés is minősülhet véleménynek. A perbeli esetben ezért azt kell vizsgálat tárgyává tenni, hogy vannak-e olyan valós tények, amelyek alapján a sajtószerv az értékítélettel terhelt tényállításait a felperes ittasságáról megtehetette. Vizsgálni kell tehát, hogy a valóságnak van-e olyan – akár csak vékony – szelete, amely a tényre vont ezen következtetést megalapozottá teszi.

[24] A per tárgyát képező írás a címében tényként közli az olvasókkal, hogy a felperes hullarészegen dülöngélt egy kampányrendezvényen, majd az írás még kétszer megismétli, hogy a felperes a támogatói előtt, fényes nappal, a kampányrendezvényén erősen ittas volt. A cikk kijelentéseit egy rövid videórészletre alapítja, amelyen az látható, hogy a felperes egy szimpatizánsával való fénykép készítése közben megtántorodik és a mögötte lévő kirakat üvegének dől.

[25] A cikk a videófelvételen túl semmilyen más körülményt nem tárt fel, ami a tényállítás formájában megjelenő következtetés valóságát megalapozta volna. A sajtóközlemény nem feltételezésekbe bocsátkozik a felperes ittas állapota vonatkozásában és nem bízta az olvasókra, hogy az esetlegesen „gyanús” körülményeket értékeljék, azok alapján következtetéseiket levonják. A sajtószerv a pár másodperces felvétel alapján tesz határozott és egyértelmű tényállítást a megbotlás okára, a felperes hullarészeg állapotát állítva tényként.

[26] A másodfokú bíróság e vonatkozásban arra mutat rá, hogy a sajtónak jogában áll egy politikai rendezvény eseményeit, illetve a felperes esetleges italozási szokásait vizsgálni, következtetéseit megfogalmazni. Ennek során megengedett az is, hogy a sajtó kellő ténybeli alappal rendelkező véleményt fogalmazzon meg a politikai közéletet alakító személyekről. Mindezeket azonban csak valós tények alapján teheti, bemutatva a következtetéseit alapjául szolgáló objektív körülményeket, amelyet az olvasók ellenőrizhetnek. A perbeli cikk azonban kellő valóságalappal nem rendelkező tényeket állít; a rendezvényről készült videófelvételen egyensúlyát veszítő felperesről jelenti ki, hogy „hullarészeg” volt már kora reggel. Azonban egy megbotlásból, egy egyensúlyvesztésből nem következik kényszerítően az, hogy annak oka a „hullarészeg” állapot.

[27] A felperest a Ptk. 2:44. §-ában, továbbá a 7/2014. (III. 7.) és a 13/2014. (IV. 18.) AB határozatban foglaltak alapján a közérdeklődésre számot tartó ügyben kifejtett vélemények, kijelentések, a hitelességét megkérdőjelező megnyilvánulások vonatkozásában terhelő fokozottabb tűrési kötelezettségnek korlátját képezik az emberi státuszt alapjaiban tagadó véleménynyilvánítások és a hamisnak bizonyult tényállítások is. A valóltan tényállításokkal szemben a véleménynyilvánítás szabadsága már csak akkor véd, ha a híresztelő nem tudott a közleménye hamisságáról, jóhiszemű volt és a foglalkozása által megkívánt körültekintést sem mulasztotta el [7/2014. (III. 7.) AB határozat].

[28] Az alperesek – a PK 14. számú állásfoglalásban írt kötelezettségük ellenére – az igen erőteljes stílusban megfogalmazott és teljes határozottsággal tett kijelentéseik vékony ténybeli alapját sem igazolták a perben. Ugyanis minél határozottabb, erősebb egy értékítéllettel terhelt tényállítás, annál szorosabb ténybeli kötődést kell mutatnia. Az alperesek azonban nem bizonyították, hogy a cikkben leírt eset körülményeinek feltárása körében jóhiszeműen, gondosan és a sajtótól elvárható szakmai körültekintéssel jártak el. A pár másodperces videó részlet nem alapozta meg a felperes személyére és italozási szokásaira vont súlyos és éles megállapításokat.

[29] Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság jogszerűen kötelezte az I. rendű alperest sajtó-helyreigazítás közzétételére.

[30] Az alperesek fellebbezése nem vezetett eredményre, a másodfokú eljárásban is teljes pervesztesek lettek. Minderre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla a II. rendű alperest a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján, figyelemmel a Pp. 499. § (1) bekezdésére is, kötelezte a felperes részére a másodfokú eljárásban a költségjegyzék benyújtásával érvényesített fellebbezési költség megfizetésére, annak összegét a költségjegyzékben megjelöltekkel egyezően állapítva meg.

[31] A II. rendű alperes köteles viselni a személyek polgári jogi védelmével kapcsolatos perekben érvényesülő tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az Itv. 39. § (2) bekezdés c) pontja, valamint 46. § (1) bekezdése alapján számított 48.000 forint fellebbezési illetéket is 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének megfelelően.

Budapest, 2022. január 11.

Dr. Hercsik Zita s.k.
a tanács elnöke

Dr. Virág Csaba s.k.
előadó bíró

Dr. Kovács Éva s.k.
bíró